

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Barbary Pořízkové, Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci stěžovatelky **N. T. Q. A.**, za účasti **Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 22. 9. 2004, č. j. 48 Az 68/2004 – 24,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Osobně podanou kasační stížností dne 26. 11. 2007 se stěžovatelka domáhala zrušení usnesení Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“) ze dne 22. 9. 2004, č. j. 48 Az 68/2004 – 24, kterým bylo zastaveno řízení o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 16. 2. 2004, č. j. OAM-1215/LE-BO1-LE07-2003, z důvodu neznámého pobytu stěžovatelky v souladu s ustanovením § 33 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění účinném pro posuzované období, kdy soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (žalobce).

Z obsahu předloženého soudního spisu vyplynulo, že žádost o udělení azylu podala jménem tehdy nezletilé stěžovatelky jí ustanovená opatrovnice, paní J. P., pracovnice Poradny pro uprchlíky, se sídlem v Praze 1, Senovážná 2. Její žádost byla shora uvedeným rozhodnutím Ministerstva vnitra zamítnuta, přičemž řízení o včas podané žalobě bylo shora označeným usnesením krajského soudu zastaveno. Napadené usnesení krajského soudu bylo stěžovatelce doručeno dne 5. 10. 2004 prostřednictvím ustanovené opatrovnice. Součástí napadeného usnesení bylo i řádné poučení o možnosti stěžovatelky podat proti tomuto usnesení kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení písemného vyhotovení usnesení, a to k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím krajského soudu.

V kasační stížnosti stěžovatelka uvedla, že napadené usnesení jí bylo doručeno dne 2. 11. 2007. Dále uvedla, že její skutečné jméno je **N. T. Q. A.**, a skutečné datum narození pak 15. 2. 1983. Ke změně osobních údajů doložila notářsky ověřenou kopii rodného listu, spolu s jeho překladem opatřeným tlumočnickou doložkou, a fotokopii cestovního pasu

Vietnamské socialistické republiky ze dne 23. 10. 2006, č. N1037925, vystaveného konzulárním oddělením Velvyslanectví Vietnamské socialistické republiky v Praze.

Dle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí a zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

Dle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí dle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

V daném případě bylo ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. dnem určujícím počátek běhu dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti úterý 5. 10. 2004, kdy bylo napadené usnesení doručeno opatrovnici stěžovatelky. Skutečnost, že dne 11. 10. 2007 si kopii napadeného usnesení vyzvedla jménem stěžovatelky na Krajském soudu v Praze osobně paní T. V. L. je pro posouzení věci zcela bezvýznamná. Konec lhůty pro podání kasační stížnosti dle odst. 2 téhož ustanovení pak v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty, tedy na úterý 19. 10. 2004. Tento den byl posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti, tj. pro její předání soudu nebo zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit. Kasační stížnost byla podána osobně až dne 26. 11. 2007.

Podle poslední věty ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl podán předčasně nebo opožděně.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti napadenému usnesení krajského soudu odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť byla podána opožděně.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo byla-li žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. ledna 2008

JUDr. Radan Malík
předseda senátu